

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνορθοῦνται εἰς δέκα τοὺς πάντες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνες, συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνημάτων. Ἀγγελίαι μετ' εἰκόνων. Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτονόμισμα παντὸς ἔθνους προκληρωτέαι.

Ἐκαστὸν φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κίβρια καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὀδὸς Βουλῆς ἀριθ. 7 καὶ ὁδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 34. — ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8, — Ἐξωτερ. φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Περὶ κομητῶν (μετ' εἰκόνων) ὑπὸ Δ. Ἀσημ. — Τὸ ἰδανόκυκλον. Περιγραφή αὐτοῦ, ὑπὸ Φ. Πρίντζη. — Νέρον (54—68 π.χ.) συνέχεια (μετ' εἰκόνων). — Ναπολέων ὁ Α'. καὶ ὁ Σὺρ Οὐδάτων Ἀβου, διοικητῆς τῆς νήσου Ἁγίας Ἐλένης συνέχεια καὶ τέλος. — Οἱ πλανῆται κατὰ Μάρτιον τοῦ 1894, ὑπὸ Φρίξ. — Μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνης (ποίημα) ὑπὸ Ἀ. Γ. Μιχαήλ. — Διηγήματα. — Ἀλληλογραφία. — Ἀγγελίαι.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ κύριοι συνδρομηταὶ μας, ὅσων ἡ συνδρομὴ των ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου καὶ δὲν ἀπέστειλαν ἔτι αὐτὴν, εὐαρεστοῦμενοι ν' ἀποστειλῶσιν ἡμῖν ταύτην, ὅπως μὴ διακοπῇ αὐτοῖς ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

ΠΕΡΙ ΚΟΜΗΤΩΝ

Πάντες ἴσως γνωρίζομεν κατὰ φαντασίαν τί ἐστὶ κομήτης, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν οὐδεὶς, οὔτε ἡμεῖς οὔτε οἱ σοφώτεροι ἐπιστήμονες, σοφολογιώτατοι, κομπορήμονες καὶ φυσιοδίφαι, καὶ τοῦτο διότι τὸ παράδοξον καὶ ἰδιότροπον αὐτὸ ἄστρον μὲ τὴν λαμπρὰν φωτεινὴν οὐρὰν του διατρέχει ἐκτάσεις τοσοῦτω ἀπομακρυσμένας ἡμῶν, ἀχανεῖς καὶ δὴ ἀγνώστους, ὥστε διαφεύγει πάσης συγχρόνου ἀνθρωπίνης ἀντιλήψεως τὰς δυνάμεις ἔτι. Ἐν τούτοις εὐχαρίστως θέλομεν μεταδώσει παρακατιόντες τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ὅ,τι ἡ ἀστρονομία καὶ φυσιολογία θετικὸν γινώσκει μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Πᾶς κομήτης ἀποτελεῖται συνήθως ἐκ τριῶν μερῶν.

1ον. Τοῦ πυρῆνος, ἥτοι τῆς κορυφῆς, ἥτις εἶνε τὸ λαμπρότερον μέρος τοῦ κομήτου, καὶ ἔχει σχῆμα ποικίλον.

2ον. Εἶδους ἐλαφροτάτης νεφέλης, ἐχούσης ἀποψιν νεφέλοειδοῦς, περιβαλλούσης τὸν πυρῆνα τούτου, καὶ εἰς ἣν δίδουσι τὸ ὄνομα τῆς κόμης. Ἡ κόμη μετὰ τοῦ πυρῆνος καλοῦνται κέφαλὸν τοῦ κομήτου.

3ον. Τῆς οὐράς τοῦ κομήτου ἀποτελουμένης ἐκ δέσμης πεπλατυσμένης ἐκ φωτεινῶν ἀκτίνων, φαινομένων ὀπισθεν τοῦ κομήτου καὶ πρὸς τὸ

ἀντίθετον μέρος τοῦ ἡλίου. Ἐνίοτε ἡ οὐρὰ αὐτὴ ἐλλεῖπει ἢ καθίσταται ἀφανής.

Οἱ κομήται συχνὰ ἀλλάσσοι σχῆμα ἀπὸ τῆς μᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ βεβαιώσῃ τις τὴν ταυτότητα αὐτῶν ἐκ τοῦ σχήματός των. Μόνη δὲ ἡ πορεία αὐτῶν δύναται νὰ βεβαιώσῃ τοῦτο.

Οἱ μικροὶ πλανῆται ἔχουσι τὰ ἐξῆς διακριτικὰ ἀπὸ τῶν κομητῶν. 1ον. Ἀπαντες οἱ πλανῆται κινοῦνται πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, ἐνῶ ἐκ τῶν κομητῶν ἄλλοι μὲν ἀκολουθοῦσι τὴν διεύθυνσιν τῶν πλανητῶν, ἄλλοι δ' ἀντίθετον. 2ον. Αἱ τροχιαὶ τῶν πλανητῶν εἶνε πάντοτε ὀλίγον κεκλιμέναι ἐπὶ τῆς ἐκλειπτικῆς, καὶ σχηματίζουσι μετὰ τοῦ ἐπιπέδου τούτου ἐλαχίστην γωνίαν, ἐξ ἐναντίας δ' αἱ τροχιαὶ τῶν κομητῶν σχηματίζουσι μετὰ τῆς ἐκλειπτικῆς

μεγαλειτέρας γωνίας, ὅν τὸ ἀνοίγμα δύναται νὰ φθάσῃ τοὺς 90 βαθμοὺς. 3ον. Οἱ πλανῆται περιγράφουσι τοῦ κύκλου, οἱ δὲ κομήται περιγράφουσι ἐλλείψεις λίαν ἐπιμήκεις καὶ μεγάλης ἐκκεντρικότητος. 4ον. Οἱ πλανῆται εἶναι γενικῶς δι' ἡμᾶς ὄρατοὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς περιφορᾶς αὐτῶν, ἀλλ' οἱ κομήται εἶναι ὄρατοὶ μόνον, ὅταν διατρέχουσι τὸ μέρος τῆς τροχιάς αὐτῶν, ὅπου κεῖται πλησίον τοῦ ἡλίου. Τὸ μέρος τοῦτο συγγέεται ἐπαισθητῶς μετὰ τόξον παραβολῆς. Οὕτως ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς κινήσεως τῶν κομητῶν δύναται τις ἀνευ σφάλματος μεγάλου νὰ θεωρήσῃ, ὅτι ἡ κίνησις αὐτῆ ἐκτελεῖται κατὰ τινὰ παραβολὴν. Τὸ τοιοῦτο δύναται τις νὰ παραδεχθῇ, ὅτι συμβαίνει πράγματι εἰς τινὰς κομήτας, οἵτινες ἀφ' οὗ ἔρχονται καὶ στρέφονται περὶ τὸν ἡλίον, ἀπομακρύνονται αὐτοῦ καὶ μεταβαίνουσι νὰ στραφῶσι περὶ ἄλλους ἡλίους ἄλλων συστημάτων, οὐδέποτε πλέον γενόμενοι ὄρατοὶ εἰς ἡμᾶς. Ἐφ' ὅσον κομήτης τις πλησιάζει πρὸς τὸν ἡλίον, ἐπὶ τοσοῦτον καθίσταται φαινό-

τερος άλλ' εύρισκόμενος πλυσίον τής εστίας αυτού καθίσταται άόρατος, καθόσον ή λαμπρότης του ήλιακού φωτός άμαυρώνει την λάμψιν του κομήτου. Οί κομήται, όταν φθάσωσιν εις τό περιήλιον είναι πάντοτε άόρατοι, άλλ' όταν άρχίσωσι ν' απομακρύνονται αυτού, καθίστανται και πάλιν όρατοί. Ούχ ήτιον, έφ' όσον ή απομάκρυνσις αυξάνει, τό φώς του κομήτου έλαττούται και έπέρχεται στιγμή καθ' ήν ούτος γίνεται έντελώς άόρατος. Άμα ως κομήτης τις διαβή τό περιήλιον, ή ούρα αυτού φαίνεται εις έναντίαν διεύθυνσιν εκείνης, ήν είχε πρότερον δέν εύρίσκειται πλέον όπισθεν, άλλ' έμπροσθεν τής κεφαλής αυτού, καθ' ότι εύρίσκειται πάντοτε αντίθετως του ήλιου.

Τρεις παρατηρήσεις τής όρθής αναβάσεως και τής άποκλίσεως οιουδήποτε κομήτου, γίνονται κατά διαστήματα χρόνου άρκούντως μεγάλα, καθιστώντι τους άστρονόμους ικανούς νά όρίσωσι κατά πρώτην προσέγγισιν την θέσιν και τās διαστάσεις τής τροχιάς αυτού. Κατ' άρχάς υποθέτουσιν, ότι ή τροχιά αυτή είναι παραβολή και άν μετά ταύτα, αι ύπολογισθείσαι θέσεις δέν συμπίπτουσιν μετά τών παρατηρηθειών, γίνονται αι απαιτούμεναι διορθώσεις προς άντικατάστασιν τής παραβολικής τροχιάς δι' έλλειπτικής. Τοιουτοτρόπως, διά σειράς δοκιμών, κατορθούται ν' άνεύρωσι την άκριβή καμπύλην, ήν ό κομήτης περιγράφει περί τόν ήλιον και νά όρίσωσι την διάρκειαν τής περιφοράς αυτού.

Κομήται περιόδιοι καλούνται εκείνοι, οίτινες περιφέρονται περί τόν ήλιον, διηγράφοντες έλλειψιν και έπανερχόμενοι κατά περιόδους, ούς οι άστρονόμοι δύνανται νά όρίσωσιν εκ τών προτέρων.

Μέχρι σήμερον κατέστη γνωστή δεκάς τοιούτων κομητών, ών κυριώτεροι είναι, 1ον ό κομήτης του Walley, ούτινος ή περιφορά διαρκεί 75 έως 76 έτη, και όστις άλληλοδιαδόχως παρετήρηθη κατά τό 1531, 1607, 1682, 1759 και 1835. Τής τροχιάς αυτού έπηραζόμενης υπό τής έλξεως, ήν έξασκεί έπ' αυτής ό Ζεύς και ό Κρόνος, δέν δύναται νά όρισθ ή έπακριβώς ή έπάνοδος του κομήτου, άλλά μόνον κατά προσέγγισιν μινός περίπου. 2ον ό κομήτης του Encke ή κομήτης βραχέιας περιόδου, ούτινος ή περιφορά είναι 1200 περίπου ήμερών, και όστις από του 1805 άνεφάνη πάντοτε κατά τās προύπολογισθείσας περί έμφάνισέως του ήμέρας, ήτοι κατά τό 1818, 1822, 1825, 1832 κτλ. και κατά τό 1868, 1871 και 1875. Η διάρκεια τής περιφοράς αυτού έλαττούται άκαταπαύστως. 3ον ό κομήτης του Biela, όν παρετήρησεν ό άστριακός άστρονόμος Biela κατά τό 1827 και ού ή διάρκεια τής περιφοράς είναι 6 3/4 έτη. Μετά τό 1846 ό κομήτης ούτος έπαρουσίασε παράδοξόν τι φαινόμενον διηρέθη εις δύο διδύμους κομήτας, κινουμένους παραπλεύρως και όλίγον κατ' όλίγον απομακρυνόμενους άφ' έαυτών. 4ον Ο υπό του Faye κατά τό 1843 ανακαλυφθείς, όστις συμπλήροί την περιφοράν αυτού έντός 7 1/2 έτών. 5ον ό κομήτης του Brorsen, ανακαλυφθείς τώ 1846, όστις συμπλήροί την περιφοράν αυτού έντός 5 1/2 έτών. 6ον. Ο κομήτης του Arrest, ανακαλυφθείς κατά τό 1851, και άναφαινόμενος κατά 6 1/2 έτη. 7ον ό κομήτης του Tuttle, παρατηρηθείς κατά τό 1871, και ού ή περίοδος είναι 13 2/3 έτη. 8ον ό κομήτης του Winnecke, παρατηρηθείς τώ 1875, και εκτελών την περιφοράν του εις 5 1/2 έτη. 9ον ό κομήτης του Tempel, ανακαλυφθείς τώ 1867 και έχων περίοδον 6 περίπου έτών.

Δέν είναι δέ δυνατόν νά όρισθ ή έπακριβώς ή δι-

άρκειά τής περιφοράς τών κομητών, καθ' όσον αυτή έπηραζεται υπό τής έλξεως, ήν έξασκούσιν άπ' αυτών οι άπώτεροι εκ τών πλανητών του ήμετέρου συστήματος.

Ο άριθμός τών κομητών είναι άνυπολόγιστος, και άνέρχεται πιθανώς εις πολλά εκατομμύρια. Οί άστρονόμοι παρατηρούσι τρεις ή τέσσαρας έπίσως, άλλ' οι περισσότεροι είναι τηλεσκοπικοί. Έπί πολλόν χρόνον οι άστρονόμοι ήρνθήσαν νά παραδεχθώσι τους κομήτας ως κοινούς άστέρας, κατά δέ τόν 16ον αιώνα τους έθεώρησαν ως μετέωρα, σχηματιζόμενα έντός τής άτμοσφαιρας ήμων. Ο λαός τους ένόμισεν ως ψυχάς ήρώων, νεωστί θανόντων, ή ως σημεία θείας όργής ή τέλος ως προαγγέλματα τής συντελείας τών αιώνων. Ένίοτε οι πολλοί έφανταζόντο, ότι έβλεπον έν αυτοίς άπαισία σχήματα. Έν τώ κομήτη του 1456, όστις έφάνη τρία έτη μετά την άλωσιν τής Κωνσταντινουπόλεως, πάντες ένόμισαν, ότι ειδον σταυρούς και ξιφή αιμόφυρτα, κεφαλās κεκομμένες και τά τοιαύτα. Εύτυχώς σήμερον ό κόσμος κατώρθωσε ν' αποβάλη τους φόβους τούτους, και έφ' όσον καθίστανται γνωστότεροι, έπί τοσοούτον καταπαύει ό έξ αυτών φόβος.

Είναι σχεδόν βέβαιον, ότι κατά τό 1861, κομήτης τις έθιξε την άτμοσφαιραν μας και έν τούτους ούδεμία έπλήθε καταστροφή έπί τής γής, άλλωςτε ούδέν τό παράδοξον έν τώ τοιούτω, γνωστās ούσης τής μικράς πυκνότητος και του όγκου τών κομητών. Η ύλη, έξ ής αποτελείται είναι τόσον άραιά, ώστε διά μέσου αυτής διακρίνονται άστέρες όγδόν και δεκάτου μεγέθους, Ο πυρήν του κομήτου θεωρείται, ότι σύγκεται εκ στερεών ή εκ υγρών ύλων ή εκ αερίων συμπεπυκνωμένων. Η κόμη αυτών σύγκεται εκ αερίων άραιωτάτων, τά δέ πρώτα πορίσματα τών φασματοσκοπικών αναλύσεων άγουσιν εις τό νά παραδεχθώμεν, ότι ή κόμη αυτή είναι μίγμα υδρογόνου, αζώτου και άνθρακούου υδρογόνου. Πολλά εισέτι υπολείπονται νά μάθωμεν περί τών κομητών, άλλ' έρειδόμενοι έπί τών πειραμάτων, δυνάμεθα νά έλπίζωμεν, ότι διά τής φωτογραφίας θα κατορθωθ ή τελειότερα μελέτη τών σωμάτων τούτων. Όσον δ' άφορā τās ούρας τών κομητών, ών τινες φαίνονται έχουσαι μήκος 60 εκατομμυρίων λευγών, παραδέχονται ότι αύται δέν συνίστανται εκ ύλης, άλλ' ότι ή έμφάνισις αυτών προέρχεται εκ ιδιαιτέρας ήλεκτρικής ή τρωμάδους καταστάσεως του αίθερος, όστις πληροί τόν χώρο του ουρανού. Πολλοί κομήται άνεφάνησαν με πολλάπλας ούρας και άλλοι φαίνονται αναδίδοντες εκ τής κόμης αυτών θυσάνους φωτεινούς, άποδιδομένους εις την αυτην άρχήν, εις ήν και ό ούραλ σύθνγραμμοι, άλλά και τοξοειδεις και έλικοειδεις.

Τοιοῦτοι οι κομήται κατά τά μέχρι τούδε γνωστά, ών πολλά έτι υπολείπονται τά μυστήρια.

Α. Ασήμ.

ΤΟ ΙΔΑΝΟΚΥΚΛΟΝ

Έπειδή τινες τών ήμετέρων άναγνωστών μετά την δημοσίευσιν του έν τώ προγενετέρω ήμων φύλλω άρθρου περί του νέου ποδηλατικού συστήματος, έζήτησαν ήμίν εκτενέστερας πληροφορίας περί του αυτού, παρέχομεν εύχαρίστως αυτάς κατωτέρω.

Τό ιδανόκυκλον, όπερ έχομεν την τιμήν νά συ-

στήσωμεν τώ ήμετέρω κοινώ εινε έντελώς νέον μηχανήμα γαλλικής έπινοίας, όπερ όντως, προώρισται νά άναστατώσ η τά μέχρι τούδε ύπάρχοντα ποδηλατικά συστήματα.

Μέχρι τούδε παρ' άπάσας τās επνεχθείσας μεταβολάς και τελειοποιήσεις έν τη κατασκευή τών ποδηλάτων τό κύριον μηχανήμα όπερ διετίλει ατάσιμον, ήτοι, τό σημείον εκείνο, όπερ ούδεις μέχρι τούδε έσκέφθη νά τροποποιήσ η, ήτο ή βάση τής προώσεως και του παραγωγού τής κινητηρίου δυνάμεως, ήτοι τών περιστροφικών ποδοστατών τής άλύσεως και τής στερεάς έδρας, δηλαδή συστήματος έν τώ όποίω μόνη ή μυική τών κνημών δύναμις δύναται νά δρῃ, και όπερ μόνον οι νέοι, σφριγώδεις και έχοντες καλούς μυς δύνανται νά μεταχειρισθώσιν. Διά τās γυναίκας τά μέχρι τούδε ποδήλατα ήσαν άπρόσιτα, τό μιν ένεκα τής απαιτούμενης μεγάλης μυικής δυνάμεως προς άντοχην κατά τής έπαλλήλου κοπιώδους κινήσεως τών ποδών, τό δέ ένεκα τής άπρεπούς ατάσεως αυτών έπί τών ποδηλάτων εκείνων. Και όντως διά τής διηνεκούς δράσεως του σώματος προς κίνησιν αυτών, άπητέιτο άσκησις άνάρμοστος εις πάντα τά σώματα ιδίως τās γυναίκας και δεσποινίδας, αίτινες ούτως έστερουόντο τών πλεονεκτημάτων τής μεταφορικής ταύτης κινήσεως του σώματος ήτις ύφ' όλας τās έποψεις άπειδείχθη εύεργτική και εις την υγείαν και την τέρψιν.

Ηδη διά του ιδανόκυκλου τις δύναται νά ποδηλατήται δι' αυτού και όλως άκόπως νά διατρέχη μηχανιστάς άποστάσεις, αι δέ γυναίκες δύναται νά επιδιδώσιν όμοίως αυτού αξιοπρεπώς, εύπρεπώς και κομώως και νά λαμβάνωσι μέρος μεθ' ήμων εις άπάσας τās ποδηλατικές εκδρομάς. Ηδη και ένταυθα ή γυνή δέν ύπελείθη, ούτε ήδύνατο νά μιν ήπίσω ή πρόοδος έφερεν αυτήν και πάλιν πλησίον ήμων.

Ο μηχανισμός του ιδανόκυκλου έντελώς διαφέρει του τών συνήθων ποδηλάτων, διότι διά τής χρησιμοποίησεως του σώματος ως κινητηρίου δυνάμεως διά τής καταλλήλου διαθέσεως τής έδρας και διά τής προούσης και ρυθμιστικής φοράς αυτού άποσκορακίζεται πάσα μυική κόπωση. έτι δέ μη υποβαλλόμενων πλέον τών ποδών εις άνωκατωφερικην έναλλακτικήν κίνησιν, διά τής κατ' άνάγκην περιστροφής τών ποδοστατών, αίρονται φυσικώς πάντα τά μέχρι τούδε άπρεπή και κοπιώδη ποδηλατικά μειονεκτήματα.

Παρακατιόντες θέλομεν διά βραχείων εκθέσει εκ νέου άλλα και λεπτομερέστερον τά πολλαπλα προσόντα του νέου τούτου δικύκλου, άτινα πολύ ύποβιβάζουσι τά μέχρι τούδε γνωστά συστήματα.

Αντι τών συνήθων στροφάλων, τό ιδανόκυκλον φέρι δύο δυναμικούς άμφορείς έντελώς ανεξαρτήτους άλλήλων, ως και από τής περιφοράς τών τροχών, εις τρόπον ώστε άφού ώσπη τις εις τό ιδανόκυκλον του την ταχύτητα ήν ήπιθουμι, νά δύναται νά τό σταματῃ άμέσως χωρίς νά έγκαταλείπη τους άμφορείς και απομακρύνη εκείθεν τους πόδας, όπερ δέν δύναται νά γίνη εις τά συνήθη ποδήλατα, ένθα οι πόδες εισίν ύπογ εωμένοι νά συνοδεύωσιν άκαταπαύστως τās στροφάς τών ροφάλων. Η δ' ύποχρέωσις αυτή τής συνοδείας τών τροχών έπιφέρει, ως γνωστόν, μεγίστην κόπωσην εις τās άρθρώσεις, ήν δέν δύναται νά ύποστώσιν οι μη σφριγώδεις, ισχυροί και έζησκημένοι εις την διηνεκή ταύτην εργασίαν. Αι δέ γυναίκες, φυσικώς, ούδαμώς δύναται νά ύποβληθώσιν εις την άκοσμον και άνώμαλον ταύτην διηνεκή κίνησιν τών κνημών.

Οί άμφορείς του νέου συστήματος επανέρχονται εις την θέσιν των άφ' έαυτών, δύναται τις νά τους κινή κατά βούλησιν, ποιών αυτούς νά διατρέχωσιν όλην ή μέρος τής τροχιάς των, νά δρῶσιν έναλλάξ (κανονικώς), άμφοτέροι ή και ό εις μόνον, του ένός άρκούντος μάλιστα νά κινή τό ιδανόκυκλον με ταχύτητα 10 χιλιομέτρων καθ' ώραν, άνευ ούδεμιās κόπώσεως.

Η προσδοκώμενη κίνησις διά την λειτουργίαν τών άμφορείων είναι εύκολωτάτη, φυσικωτάτη, και ούδαμώς γελοία, όμοιάζει δέ προς την του συνήθους βαδίσματος.

Έν καλή όδω δέν είναι άνάγκη νά ενεργή τις άκαταπαύστως, άλλά διά μόνης τής μετακινήσεως τών άμφορείων άνα δέκα έως δεκαπέντε μέτρα άρκεί νά άπολαύσ η τι μέσην ταχύτητα τουλάχιστον 15 χιλιομέτρων καθ' ώραν. Διά μείζονα ταχύτητα, δέν απαιτείται άλλο ή νά μετακινή όλίγον τι πλέον τους άμφορείς.

Διά τής καταδιβάσεως τών άμφορείων, μεταδίδεται ή περιτροφική κίνησις εις τους κινητηρίους τροχούς διά μέσου δύο τεμαχίων άλύσεως, αίτινες έλίσσονται και άνελίσσονται έπί δύο όδοντωτών πυξίδων, αίτινες έπιφέρουσι την προούσαν κίνησιν του ποδηλάτου. αι πυξίδες δ' αύται διευκολύνουσαι τώ ποδηλατιστή την κατά βούλησιν ρύθμισιν τής δυνάμεως και ταχύτητος του μηχανήματος, καθ' όσον ούτος εύρίσκειται έν εύθεία ή άνωμάλω όδω.

Νοείται δ' εύκόλως, ότι διά την άπόκτησιν μεγαλειτέρας δυνάμεως, άρκεί νά λειτουργήσωσι όλίγον οι άμφορείς έπί μέρος τής τροχιάς των (τής άνω) και τής άλύσεως τότε ούσης περιελγμένης έπί τής μεγαλειτέρας διαμέτρου τής πυξίδος, ή δύναμις του άμφορείς έξικνείται εις μείζονα βαθμόν. Έφ' όσον οι άμφορείς διατρέχουσιν όλόκληρον την τροχιάν των, κατά τοσοούτον ή πορεία είναι καλλίστη, πιεζομένων δέ τότε όλίγον τι πλέον αυτών, τό ιδανόκυκλον λαμβάνει αξιοθαύμαστον ταχύτητα, διότι τής άλύσεως άνελισσομένης έφ' όλης τής περιφερείας τής πυξίδος τό δικύκλον λαμβάνει μεγίστην δύναμιν και συνεπώς μεγίστην πρόωσιν.

Τό σύστημα του νέου τούτου μηχανήματος είναι θαυμάσιον και άποφεύγει τις δι' αυτού έντελώς την κόπωσην του σώματος και την διαρκή κίνησιν τών ποδών, του στήθους και των χειρών, ή δέ χρησιμοποίησις του βάρους του σώματος άπολαμβάνεται διά τής καταλλήλου διαθέσεως τών άμφορείων και τής έδρας (σέλλας), ήτις έπιτρέπει τώ ποδηλατιστή την κατά βούλησιν μετατόπισιν του κέντρου τής βαρύτητός του και τής συνεπέας τούτου χρησιμοποίησεως μεγάλου μέρους του βάρους του ως κινητηρίου δυνάμεως.

Έν συνοψει διά τής διαθέσεως τής σέλλας, τών δυναμικών άμφορείων και τής βοηθείας τής προούσης κινήσεως πάσαι αι κινήσεις του ποδηλατιστού επενεργοῦσι πιστικώς έπί τών άμφορείων και έντεθεν έπί τών έλικοειδών πυξίδων και τών κινητηρίων τροχών. Έν γένει επενεργοῦσιν αύται αι φυσικαι δυνάμεις του ανθρώπου άνευ κόπου και ούδενός άγώνος.

Όστε στεντορείως δυνάμεθα νά ήπιζώμεν τό ιδανόκυκλον, έν τώ σύνολω τής εφαρμογής του, ως μέγιστον επινόημα και έργον μεγίστης προόδου έν τώ μέλλοντι, τά δέ πλεονεκτήματα αυτού ως μηχανήματος ένέχουσι μεγίστην αξίαν, διότι μαθηματικώς άποδεικνύονται εκτός πάσης άμφιβολίας.

Τό ιδανόκυκλον άλλως τε είναι μηχανήμα άπλούστατον, έλαφρότατον, στερεώτατον και εύμετακόμιστον, και τής άμέμπτου αυτού κατασκευής και λειτουργίας έγγυουμένης υπό τών εκτός πάσης ύποψίας γάλλων έφευρετών και κατασκευαστών, οίτινες συνέστησαν ήδη μεγάλην Γαλλικην εταιρίαν, ής τά θαυμάσια προϊόντα άπέκλεσαν ήδη οι συμπατριώται αυτών «Voiture de l' Avenir» ήτοι «Αμαξαν του μέλλοντος».

Φ. Ηρόντεζης.

ΝΕΡΩΝ

(54—68 π. χ.)
(Συνέχεια)

Τελεσθέντος του φόνου, περίστατο ή ανάγκη, όπως ούδ' υπόνοια κών μητροκτονίας περιέληθι εις τὰ πλήθη. Πρὸς τοῦτο δὲ οἱ δύο ὑπουργοὶ κατέβαλον ἅπασαν αὐτῶν τὴν δεξιότητα καὶ ἰσχύν. Καὶ ὁ μὲν Βούρρος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Νέρωνα τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς χιλιάρχους, ὅπως συγχαρῶσιν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ὑπεκφυγῇ τῆς ἐπιβουλῆς τῆς ὠμῆς μητρὸς καὶ ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ κράτους ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου. Ὁ δὲ Σενέκας μετεχειρίσθη τὸν ὄνιον αὐτοῦ κάλαμον, ὅπως καταγγείλῃ εἰς τὴν Σύγκλητον τὴν ἀνοσίαν ἐπιβουλήν τῆς Ἀγριππίνης ἐναντίον τοῦ υἱοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔλειψαν καὶ οἱ μὴ ἀπατηθέντες ἐκ τῶν αἰσχρῶν ἐκείνων ψευδολογιῶν.

Ὁ ἔμπρησμός τῆς Ῥώμης.

Τῇ δ' ὕστερα τῆς εἰς Ῥώμην θριαμβευτικῆς εἰσόδου τοῦ Νέρωνος ἀνεγνώσκοντο ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς πόλεως ἐπιγραφαὶ λέγουσαι «Νέσιωρ Ὀρέστης Ἀλμυαίων μητροκτόνοι», καὶ εὗρεθι τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἄγαλμα τοῦ Νέρωνος φέρον τὸν μολγὸν τὸν βύρρινον σάκκον τῶν μητροκτόνων, ἐν τῇ δεξιᾷ.

Διὰ δὲ τοῦ θανάτου τῆς Ἀγριππίνης δὲν εἶχεν ἀρθῆ ἐκ τοῦ μέσου πᾶν κώλυμα πρὸς πραγμάτων τῶν ἐνόχων πύθων τῆς Ποππαιίας. Ἐξ ἡ ἀκόμη ἡ Ὀκταβία, περιφρονουμένη μὲν καὶ ἐγκαταλειμμένη, ἀλλὰ πάντοτε αὐτοκράτειρα. Καὶ πολλάκις μὲν εἶχεν ἀποφασίσει ὁ Νέρων ν' ἀποπέμψῃ αὐτήν, ἀλλ' εἶχεν ἐμποδισθῆ νὰ προβῇ εἰς τοιοῦτο διάβημα διὰ τὴν ἀντίστασιν τῶν ὑπουργῶν. Ἡμέραν τινα ὁ Βούρρος ἀκούων νὰ γίνηται λόγος περὶ διαζυγίου, θάρρησας εἶπεν εἰς τὸν Νέρωνα ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ὀκταβίαν καὶ τὴν προίκα ἣν εἶχε λάβει παρ' αὐτῆς, τοῦτέστι τὴν αὐτοκράτειραν. Μετ' οὐ πολὺ δ' ἀπέθανεν ὁ Βούρρος πιθανῶ-

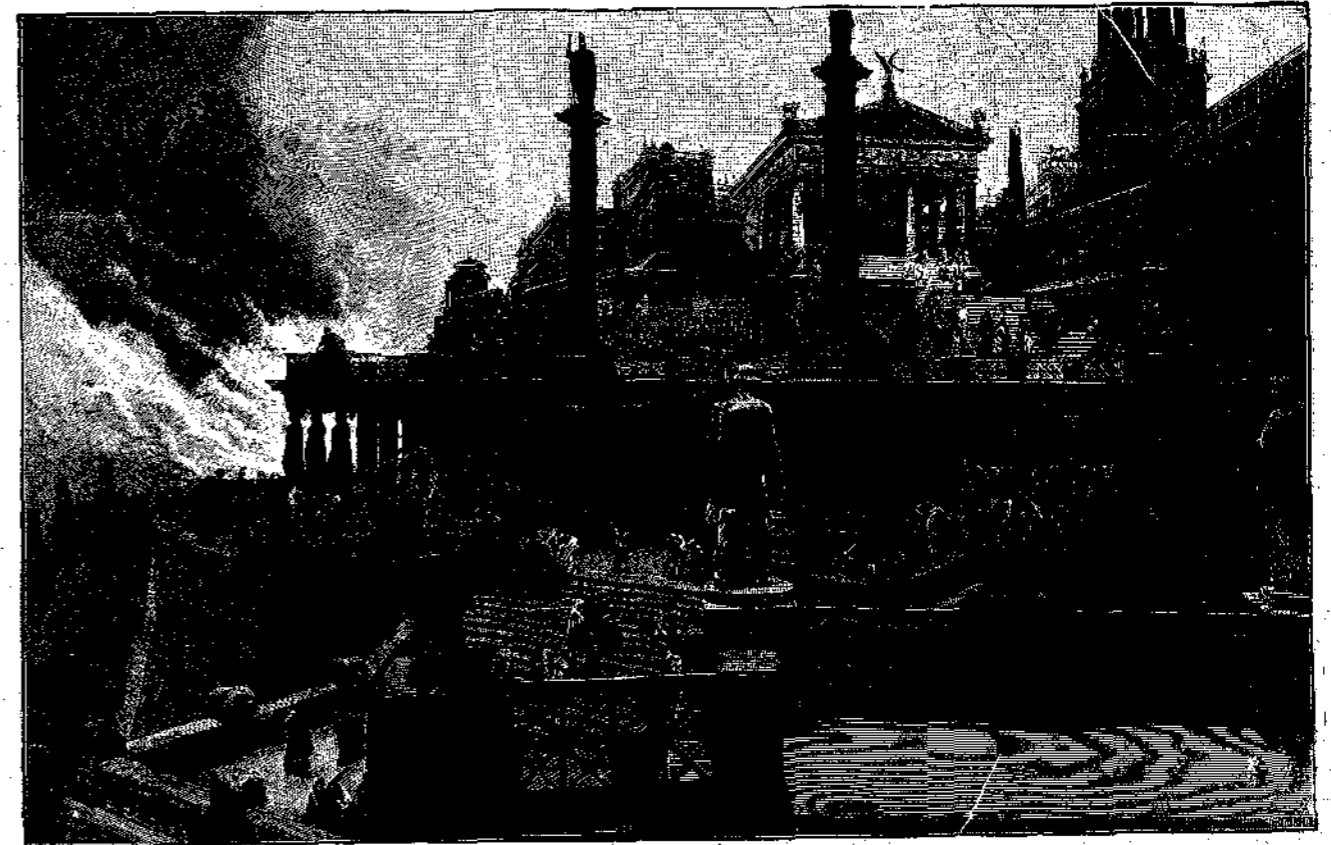
τατα φαρμακευθεὶς (62). Ὁ δὲ Σενέκας, φοβηθεὶς ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ συνάρχοντος, ἀπέφυγε τοῦλάχιστον πρὸς ὠραν παρόμοιον τέλος, ἀποσυρθεὶς ἰκουσίως ἀπὸ τῆς αὐλῆς καὶ τῶν πραγμάτων. Τὰ δὲ τῆς διοικήσεως μετεβιβάσθησαν εἰς τὸν ἀπελεύθερον Σωφρόνιον Τιγγελλίνον, ὃς οὐ βοηθουμένη ἠδυνήθη τέλος ἡ Ποππαία ν' ἀπαλλαγῇ τῆς Ὀκταβίας, ἣν ὁ Νέρων ἀπέπεμφεν ἐπὶ προσχήματι στειρώσεως καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Καμπανίαν. Ἀλλὰ τὰ πλήθη, ἅτινα εἶχον μείνει ἀδιάφορα κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Νέρωνος ἐκτελεσθεῖσαν μητροκτονίαν, συνεκινήθησαν ὑπὸ τῆς ἀτυχίας τῆς νεαρᾶς ἐκείνης γυναικός, ἣς εἶχον φονευθῆ ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ καὶ ὁ ἀδελφός, εἰκοσαίτη δ' ἐξεδίωκεν ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κοιτῶνος καὶ τοῦ θρόνου γύναιον ἑταιρικόν. Φοβηθεὶς λοιπὸν τότε ὁ Νέρων ἐκ τῶν κραυγῶν τοῦ πλήθους ἀνεκάλεσε τὴν Ὀκταβίαν καὶ ἔτυχεν ἐπὶ τῇ πράξει αὐτοῦ ταύτῃ τῶν δημοσίων εὐχαριστιῶν, καθ' ἃς ἐπεδείχθη ἔλευ-

θέρως καὶ τὸ πρὸς τὴν Ποππαίαν μίσος, ἣς κατερρίφθησαν τὰ γάλατα. Ἀλλ' ἡ μετάνοια τοῦ Νέρωνος ἀπέστη παραδική, ἡ δὲ δεσπόζουσα τῆς καρδίας αὐτοῦ Ποππαία ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἐκδικήσῃ τὴν παλλακίδα διὰ τὴν ὕβριν ἣν ὑπέστη παρὰ τοῦ πλήθους, διωχθέντων ὑπὸ τῶν δορυφόρων διὰ ραβδισμῶν τῶν κρημισσάντων τοὺς ἀνδριάντας. Κατὰ δὲ τῆς Ὀκταβίας ἐκτελεσθεῖσα δαιμονικὴ δολοφροφία πρὸς ὀριστικὴν αὐτῆς ἐξολόθρευσιν. Καὶ δὴ κατήγγειλεν αὐτὴν ὁ περιβόητος Ἀνίκτος ὡς ἔλθοῦσαν εἰς ἱερτικὰς ἀτιμίας πρὸς αὐτὸν, εἰς ἀμοιβὴν δὲ τῆς νεᾶς αὐτοῦ ταύτης ἀτιμίας ἐτιμωρήθη δὴθεν δι' ἐξορίας εἰς τὴν Σαρδῶν, ἣτις οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ πρόδρομος μελλουσῶν πλουσίων δωρεῶν. Ἡ δὲ Ὀκταβία ἐξορίσθη εἰς τὴν νῆσον Πανδαταρία, ὅπου ταχέως ἀπεστάλη θανατικῇ κατ' αὐτῆς ἀπόφασιν. Ὅτε δ' ἠγνώσθη ἡ νέα αὐτῆς ἐξορία, αὐδεμία ἄλλη γυνὴ ἐξοριζομένη ἐξέσπασε, καθ' ἃ γράφει ὁ Τάκιτος, πλείονα δάκρυα τῶν θεωμένων. Ἐνεθυμοῦντο μὲν τινες τὴν Ἀγριππίναν ἐξοριζομέ-

νην ὑπὸ τοῦ Τιβερίου καὶ μᾶλλον πρόσφατος ἱτηρεῖο ἡ μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Κλαυδίου ἐκδιωχθείσης Ἰουλίας, ἀλλ' ἵκεῖναι ἦσαν ἀκαταίτη τὴν ἡλικίαν, εἶχον ἀξιοθῆ εὐτυχῶν τιῶν ἡμερῶν, ἀντεσῆκων δὲ τὴν προκειμένην συμφορὰν διὰ τῆς ἀναπολήσεως τῆς πάλαι καλλιτέρας τύχης. Ἀλλ' εἰς τὴν Ὀκταβίαν ἡ ἡμέρα τῶν γάμων εἰς τόπον κηδείας ὑπῆρξε, διότι εἰσῆγετο εἰς οἶκον, ἐν ᾧ τὰ πάντα ἦσαν πένθημα, ἀρπαγέντος μὲν διὰ φαρμάκου τοῦ πατρὸς, μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. Ἐπειτα εἶδεν ἑαυτὴν, τὴν δεσποινίαν ὑπερευδοκιμουμένην ὑπὸ θεραπεινίδος (τῆς Ἀκτῆς) καὶ τὴν Ποππαίαν συνοικιζομένην πρὸς οὐδὲν ἄλλ' ἢ πρὸς δλεθρον τῆς συζύγου, τέλος δ' ἐπιφερομένη καθ' ἑαυτῆς καταγγελλίαν βαρυτέραν πάσης καταστροφῆς. Καὶ ἡ νεαρὰ ἐκείνη γυνὴ ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσιν ἐτῶν, περιστοιχιζομένη ὑπὸ ἑκατοντάρχων καὶ στρατιωτῶν, ἀνάλασε μὲν ἦδη τὸν βίον διὰ τῆς προκλασθεῖσης τῶν συμφορῶν, ἀλλὰ δὲν εὗρισκεν ἀ-

καὶ ὑπὸ τῶν ἀποθηκῶν ἐλαίου τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ συνοικίᾳ εὐρισκομένων, ἐπιτέταθη ἐπὶ μέγα μέρος τῆς πόλεως, πυρπολήσασα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν δέκα τῶν δεκαεπταρῶν βεγῶνων τῆς πόλεως. Πρὸ δὲ τοιαύτης φοβερᾶς καταστροφῆς συνεκινήθη καὶ αὐτὸς ὁ Νέρων, ὁ δὲ Τάκιτος μαρτυρεῖ, ὅτι καθ' ὅλην τὴν νύκτα διέτρεξε τὴν πόλιν ἀφύλακτος, διευθύνων τὰ ἔργα τῆς βοηθείας. Καὶ εἰς μὲν τοὺς ἀτυχεῖς τοὺς μείναντας ἀστέγους ἀνέφεξε τὰ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρειος μνημεῖα τοῦ Ἀγρίππα καὶ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς κήπους, ἐπέληθε δ' ἀρωγὸς εἰς τοὺς ἀπόρους. Ἀλλὰ παρὰ πάντα ταῦτα δὲν κατώρθωσεν ὁ Νέρων νὰ διαλύσῃ τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι αὐτὸς ἐκείνος ὑπῆρξεν ὁ ἐνεργήσας τὸν ἔμπρησμόν τῆς πόλεως.

Ὁ διωγμὸς τῶν Χριστιανῶν πολὺ μᾶλλον ἢ ἡ μητροκτονία συνετέλεσαν εἰς τὴν αἰωνίαν ἀτίμωσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Νέρωνος. Καὶ ἐτύγγανον μὲν τότε οἱ ὀπαδοὶ τῆς χρι-

Ὁ ἔμπρησμός τῆς Ῥώμης.

κομὴν ἀνάπαυσιν διὰ τοῦ θανάτου. Παρελθουσῶν δ' ὀλίγων ἡμερῶν, κελεύεται μὲν ν' ἀποθάνῃ, μάτην δ' ἵκετεύῃ τὸν Νέρωνα ὄχι ὡς σύζυγος, ἀλλὰ δίκην ἀδελφῆς, ἐπικαλουμένη τὰς κοινὰς ἀναμνήσεις τῶν Γερμανικῶν καὶ τέλος τὸ ὄνομα τῆς Ἀγριππίνης, ἣς ζωῆς ἀτυχῇ μὲν διῆγεν, ἀλλ' ἀνευ ὀλέθρου τὸν ἐγγαμὸν βίον. Συσφίγγεται δισμοῖς, καὶ ἀνοίγονται αὐτῆς αἱ φλέβες δι' ὄλων τῶν μελῶν, καὶ, ἐπειδὴ τὸ ἐκ τοῦ τρόμου πεπαγωμένον αἷμα βραδύτερον ἐξέρρεε, θανατοῦται διὰ τῶν ἀτμῶν ζέοντος λουτροῦ. Καὶ προστίθεται ἀπνηστετέρα ὠμότης, καθότι τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἀποτιμηθεῖσαν καὶ εἰς τὴν πόλιν κομισθεῖσαν, εἶδεν ἡ Ποππαία». Προσθέτει δὲ ὁ Τάκιτος, ὅτι ἐψηφίσθησαν δι' ἐκείνον τὸν θάνατον δωρεὰ εἰς τοὺς ναοὺς, ἐπειδὴ εἶχε πλέον ἀποβῆ ἔθος τὸ εὐχαριστεῖν τοὺς θεοὺς διὰ πάσαν ὑπὸ τοῦ αὐτάρχου ψηφισθεῖσαν ἐξορίαν ἢ θανατικὴν καταδίκην.

Ἐν μέσῳ τούτων τῶν θεαμάτων κατέλαβε τὴν πόλιν δεινὴ συμφορὰ. Τὴν νύκτα τῆς 18 πρὸς τὴν 19 Ἰουλίου τοῦ 64 πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα κατανόησε τὰ περὶ τὸν μέγιστον ἱππόδρομον, ἀναρριπισθεῖσα δὲ ὑπὸ σφοδρῶ ἀνέμου

στιατικῆς θρησκείας τῆς κοινῆς περιφρονησεως, ὁ δὲ Τάκιτος δὲν ὀκνεῖ νὰ εἴπῃ περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν καταδεδικασμένοι ὑπὸ τοῦ μίσους τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλ' ὅμως αἱ ὠμαὶ βᾶσαναι ὡς τότε ὑπέστησαν ἐξήγειραν κατὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ Τακίτου αἰσθημα γενικῆς πρὸς αὐτοὺς συμπαθείας. Ὁ δὲ Σενέκας, ὅστις ἠδυνήθη νὰ παραστῇ εἰς τὸ φρικτὸν θέαμα τῶν ἐνσάρκων λαμπάδων, βεβαίως μόνον τοὺς Χριστιανούς μάρτυρας ὑπνίσαστο, ὅτε, περιγράφων τὰ βασανιστήρια, παριστάνει ἐν μέσῳ αὐτῶν τὰ θύματα γαλήνια, μειδιῶντα, οὔτε στενάζοντα, οὔτε λαλοῦντα οὔτε ἀποκρινόμενα καὶ βλέποντα ἀήτητα ἀφ' ὕψηλοῦ τὰς ἀλγηδόνας αὐτῶν. Ἀλλ' ὅμως παρὰ τὴν συμπάθειαν τὴν ἐκ τοῦ ὠμοῦ μαρτυρίου προκλήθεισαν οἱ Χριστιανοὶ ἠναγκάσθησαν ἕκτοτε νὰ ἀποκρίψωσι τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν. Τότε δὲ ὁ χριστιανισμὸς κατέφυγεν εἰς τὰς κατακόμβας, καὶ ὁ κόσμος, πιστεύσας, ὅτι εἶχε παύσει ὑφισταμένη ἡ θρησκεία ἐκείνη, ἐληθῆσεν αὐτὴν.

— Παρασχέσεις δ' εἰς τὰ μαινόμενα πλήθη τῆς ἀναγκαιᾶς ἐπὶ τῇ πυρκαϊᾷ τῆς Ῥώμης ἐξελίξεως διὰ τοῦ

δλήθρου τῶν Χριστιανῶν, ἐστρεψεν ὁ Νέρων τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἀνοικοδομίαν τῆς πόλεως. Ἀνεκτίσθη δὲ ἡ Ῥώμη ὠραιότερα καὶ εὐρυχωρότερα κατὰ σχέδιον εὐρυθμον, χαρᾶχθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων Σιθέρου καὶ Κίλερος· καὶ αἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἐχαράχθησαν εὐρύτεραι καὶ εὐχύτεραι, αἱ δὲ οἰκίαι ἐκτίσθησαν ἤττον ὑψηλαὶ ἢ πρότερον διὰ λίθων τῆς Ἰθάρας καὶ τοῦ Γαβίου· τὰ δ' ἱερεῖα ἐχρησίμευσαν εἰς ἐπιχωσιν τῶν τεματίων τῆς Ὀστίας. Ἐν δὲ τῷ νέῳ ἐμβαδῷ τῆς πόλεως ὁ Νέρων ἐπεφύλαξε χάρον· εὐρύτατον πρὸς ἐνοικοδομίαν τοῦ ἰδίου οἴκου, ὃν ἐκτίσεν μετὰ πολυτελείας τοιαύτης ὡς ἱερισίαις πάντα τὰνάκτορα τῆς ὑψηλοῦ. Ὡστε τὸ νέον ἐκεῖνο παλάτιον ἦτο ἀντάξιον τοῦ ὀνόματος χρυσοῦ οἴκου (aurea domus), ὡς ἀπεκλήθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Νέρωνος. Καὶ εἰ μὲν ἀνά τὸ Ῥωμαϊκὸν κράτος ναοὶ ἐληθήθησαν, ὅπως παρὰ τῶν ἑλλήνων τὰ ὕλικά καὶ τὸν κόσμον τοῦ θαυμασίου ἐκείνου οἴκου. Ἐπιβλήθησαν δ' ἔκτακτοι φόροι εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ ἀπρητήθησαν μεγάλοι χρηματικαὶ δωρεαὶ παρὰ τῶν εὐπορωτάτων Ῥωμαϊκῶν οἴκων, καὶ εἰργάσθησαν τριακοντάκιςχιλιοι κατάδικοι, ὅπως οἰκοδομηθῇ εἰς τὸν αὐτοκράτορα οἶκος, ἐν ᾧ νὰ δύναται τέλος νὰ κατοικήσῃ ὡς ἀνθρώπος, καθ' ἃ εἶπε στωικτικῶς αὐτὸς ὁ Νέρων. Τὰ δὲ πλῆθη ἔλεγον ἀπ' ἐναντίας, ὅτι ἡ Ῥώμη ὅλη εἶχε καταστήσει νὰ γένην ὁ οἶκος ἐνὸς ἀνδρός.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ὁ Α' καὶ ὁ ΣΙΡ ΟΥΔΣΤΩΝ ΛΟΟΥ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ (Συνέχεια καὶ τέλος)

Ναπολέων—Καὶ τίς σὰς ἐζήτησέ τι; Τίς σὰς παρεκάλεσε νὰ μὲ τρέψητε; Ὅταν παύσητε στέλλοντες τρῆφιμα, ἴαν πείνω, θὰ ὑπάγω νὰ εἴρω τοὺς ἀνδρείους ἐκείνους στρατιώτας τοῦ 53ου τάγματος, τοῦ ὁποῦ το στρατόπεδον εἶναι ὁρατὸν ἐντεῦθεν. Θὰ ὑπάγω νὰ καθήσω μετ' αὐτῶν, καὶ μολονότι συνεχῶς τοὺς ἐπολέμησα, δὲν θ' ἀπαθήσουν τὸν ἀρχαιότερον στρατιώτην τῆς Εὐρώπης. Ἡ ὑπερηφάνεια ἔδωκεν ἔχει τὸν τόπον τῆς, Κύριε, ἢ δὲ φήμη τοῦ Ναπολέοντος θὰ μείνῃ ἀθάνατος. Οἱ λιβελλοὶ, τοὺς ὁποῦς ἡ Κυβέρνησις σὰς ἐδημοσίευσεν ἐναντίον μου διὰ μεγάλων θυσιῶν, οὐδὲν δύνανται... δὲν ἐχρησίμευσαν δὲ εἰμὴ ὅπως καταδειξοῦσιν τὴν ποταπότητα τῆς Κυβερνήσεώς σας. Ἡ ἀλήθεια διαπερᾶ τὰ νέφη, λάμπει ὅπως ὁ ἥλιος καὶ ὅπως αὐτός, οὕτω καὶ τὸ ὄνομά μου θὰ μείνῃ ἀθάνατον.

Διοικητής.—Ἐπεθύμουν πρὸς τούτοις, Στρατηγέ, νὰ σὰς ὤμιλον καὶ περὶ τῆς νέας οἰκοδομῆς τοῦ Long-Wood.

Ναπολέων.—Ὡ, Κύριε, νομίζετε λοιπὸν ὅτι θὰ μείνω ἔδω ἕνα αἰῶνα; τῆ βοήθειά Ὑμῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας θὰ ἀποθάνω ἐντὸς ὀλίγου. Μὴ κοπιᾶτε πλέον δι' ἐμέ.

Διοικητής.—Ἐὰν ἡ Ὑμετέρα Ἐξουχότης οὐδὲν ἔχει νὰ προσέσῃ, ἀποσύρομαι, μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ διαβιβάσω τὰ παρὰ πονά τῆς εἰς τὴν Κυβερνήσιν μου.

Ναπολέων.—Οὐδὲν ἔχω νὰ προσθήσω, Κύριε, ἐκτὸς τοῦ νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ σκεφθῆτε ὠριμώτερον διὰ τὴν θέσιν σας. Ἡμέραν τινὰ ἡ Κυβερνήσις σας, ἡ Κυβέρνησις, ἢ μετὸς τῶν ζῆλων ὑπηρετεῖτε, θὰ σὰς ἐγκαταλείψῃ· τὸ ἔθνος σας αὐτὸ θὰ σὰς ἀποκηρύξῃ· ὁλος ὁ κόσμος θὰ σὰς βδελύσσεται καὶ θὰ σὰς ἀποφεύγῃ ὡς σαρκοφάγον θηρίον, ἐφ' ὅλης δὲ τῆς γῆς δὲν θὰ εὐρήτε γωνίαν τινὰ, ὅπως κρύψητε τὸ αἶσχος σας.

Διοικητής.—Τὸ μῖσός σας σὰς παρασύρει, Στρατηγέ, ἐλπίζω δὲ ὅτι δὲν θὰ ἰκαληθῆσιν τὸσφ παραδόξος προφητεία.

1 Ἡ ἱερουσαλία αὕτη ἐξήγειρεν ἀποστασίαν ἐν Περγάμῳ, οὗ οἱ πολῖται ἐκόλωσαν ἀπελευθέρων τινὰ τοῦ Νέρωνος νάπαγγα τὰγάματα τῆς πόλεως. Ταύτου ἀπν XVI, 23.

Ναπολέων.—Δὲν εἶμαι προφήτης, προβλέπω ὅμως τὰ πράγματα ἐν τῆς φορᾶς των. Ἡμέραν τινὰ, καὶ ἡμέρα αὕτη δὲν ἀπέχει πολὺ, θὰ ἐπαναφέρητε εἰς τὴν μνήμην σας μετὰ λύπης, μετ' ἀγωνίας ἴσως τὰς προρρήσεις μου. Εὐχομαι σήμερον νὰ μὲ ἐνοήσητε καὶ νὰ μετανοήσητε διὰ τὸ παρελθόν σας· εἶναι ἀκόμη καιρὸς· σπύσατε ὁμως, διότι τὸ πρᾶγμα ἐπίγει. Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, Κύριε, νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ μὴ σὰς ἐπανίδω πλέον ἢ συνέντευξις αὕτη ὑπῆρξε λίαν ἔδονηρά καὶ θυελλώδης· ἐν ταῖς συνομιλίαις μας δὲ, παλὺ συνεχῶς λησμονῶ ὅτι δὲν εἶμαι πλέον εἰμὴ πτωχὸς τις αἰχμάλωτος· παραφέρομαι καὶ τοῦτο εἶναι ἀνάξιον ἐμοῦ. Σὰς κακομετεχειρίσθη, τῆ ἀληθείᾳ πολὺ μάλιστα· μοι διέφυγον δὲ λόγοι, οἱ ὁποῦοι μὲν θὰ ἦσαν ὑποφερτοὶ εἰς τὸν Κεραμικόν.

Διοικητής.—Στρατηγέ, μολονότι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ θεράποντές σας προσπαθοῦν ὅλας δυνάμει νὰ διεγείρουν μῖσος μετὰ ἡμῶν, ὁ τρόπος, ἐν τούτοις, μετὰ τὸν ὁποῦν ἤκουσα τοὺς πικροὺς σας λόγους, ἀποδεικνύει, νομίζω, ὅτι γνωρίζω νὰ σέβωμαι τὴν δυστυχίαν σας.

Ναπολέων.—Βεβαίως, ἰδεῖσθε κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ταύτην μεγάλην μετριοπάθειαν· μετριοπάθειαν, ἢ ἐπεθύμουν νὰ ἐβλεπον καὶ εἰς τὰς πράξεις σας· διὰ τὸν λόγον τούτου ἐπιθυμῶ ὅπως ἡ συνδιάλεξις αὕτη ἢ ἡ τελευταία. Ἦτο ἀνώτερον τῶν δυνάμεων μου νὰ εἶπω ἐν ψυχραμίᾳ πᾶν ὅ,τι εἶπον. Ἐν συντόμῳ, διαρκούσης τῆς μακρᾶς ταύτης ἀκρόσεως, συνείληθησα ὅλα τὰ ἀφορῶντά με· παρῆσθησα ὅλας μου τὰς θλίψεις, καὶ ὅλας σας τὰς ἀδικίας. Ἐνίοτε ἐξεφράσθησαν τραχέως, ἀλλὰ συγχρόνως ἀπηυθύνθη ἐκ περιστροφῆς εἰς τὸ πνεῦμά σας, εἰς τὴν φιλοτιμίαν σας, εἰς τὴν καρδίαν σας. Ἐλθε εἰς θέσιν νὰ ἐπιφέρητε θεραπείαν εἰς τὸ κακόν· ἀλλὰ ἔάν εἴσθε ἀνευ σπλάγγων, ἔάν ἡ καρδία σας δὲν συγκινεῖται, τὸσφ τὸ χειρότερον δι' Ὑμᾶς Κύριε. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐνθυμηθῆτε, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολέων, τὸ θυμὸν σας, ἐκ τοῦ τάφου τοῦ θὰ σὰς καταρᾶται !!

ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΑΡΤΙΟΝ ΤΟΥ 1894.

ΕΡΜΗΣ.

Ὁρατὸς διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ κατὰ τὰς 7 πρώτας ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἰδίως τὰς πρώτας καὶ εἶτα μετὰ τὴν 21 Μαρτίου. Τὴν 14 Μαρτίου μεταβαίνει πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἡλίου καὶ ἀνατέλλει πρὸ αὐτοῦ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Θαυμασία τὴν πρωῖαν καὶ ὁρατὴ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτῆς μέχρι τῆς δύσεως καθ' ὅλον τὸν μῆνα. Εἶναι τὸ μᾶλλον ἀξιοπεριεργον ἀστρονομικὸν φαινόμενον τοῦ Μαρτίου.

ΓΗ.

Ἐξίσωσις τῆς ἡμέρας μετὰ τῆς νυκτὸς τὴν Κυριακὴν 18 Μαρτίου.

Ἐναρξίς τοῦ ἀστρονομικοῦ ἔαρος τὴν Τρίτην 20 Μαρτίου, τῆ 3 ὥρ. 9 λ. μ. μ. Ἐκλείψις τῆς Σελήνης ἀόρατος ἐν Εὐρώπῃ τῆ Τετάρτῃ 21 Μαρτίου, ἀπὸ τῆς 1 ὥρας 25 λ. μέχρι τῆς 3 ὥρ. 25 λ. τῆς ἑσπέρας.

ΑΡΗΣ.

Λίαν ὁρατὸς τὴν πρωῖαν ἀπὸ τῆς 2 ὥρ. καὶ 28 λ. πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου κατὰ τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου.

Ὁ Ἄρης φαίνεται κατ' εὐθείαν πρὸς Βορρᾶν τῆς Σελήνης τὴν Παρασκευὴν 2 Μαρτίου.

ΖΕΥΣ.

Φαίνεται ὠραιότατος τὸ ἑσπέρας πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ οὐρανοῦ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἀπὸ δὲ τοῦ Σαββάτου 16 Μαρτίου δύεται πρὸ τοῦ μεσονυκτίου.

ΚΡΟΝΟΣ.

Γίνεται ὁρατὸς σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀνατέλλων τῆ 8 ὥρ. 20 λ. τὸ ἑσπέρας κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνός. Τὸ δακτύλιόν του φαίνεται διὰ διόπτρας μέσης δυνάμεως.

ΕΤΕΡΟΙ ΠΛΑΝΗΤΑΙ.

Ὁ Οὐρανὸς οὐδὲν ἀξιωματικὸν ἐμφαίνει. Ὁ Ποσειδῶν εὐρίσκεται πρὸς νότον τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ταύρου, οἱ δὲ μικροὶ πλανῆται Δίμνητρα καὶ Ἑστία ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ μεσονυκτίον. ἀόρατοι διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ.

Ἐπί.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΚΕΙΝΗΣ

Τὸ ἔαρ πάλιν βαρυσταγόντα
Μὲ ἐπεσκέψθη μάτην θρηνοῦντα
Ἦδὴ προβάλλει μὲ βόδων στέμμα
Ἐπενθυμίζων ἄλλον καιρὸν,
Ἡ φιλομήλα πετὰ ἡρέμα
Πετὰ ὕμνουσα τὸν οὐρανόν.

Μακρὰν τοῦ κόσμου
Τοῦ μέλλοντός σου
Καὶ τοῦ παρόντος, καθὼν πικρῶν,
Φεῦ! τὴν ὁδὸν
Εἰς τὴν γαλήνην.
Ποθῶ νὰ παύσω τερπνῶν ἀγρῶν

Ὡ τῶν βλεμμάτων μου ὀπτασία
Τῶν πολυδάκρων φίλη γλυκεῖα!
Ἡ φύσις πάλιν, τέταρτον χρόνον,
Τὸν ῥοῦν ἀκούει τῶν ὀδυνῶν,
Τὰ ἄστρα φέγγουν καὶ πάλιν μόνον
Τὸν ἀνοικτεῖρμονα οὐρανόν.

Ὅταν νυκτόνῃ
Μυρίοι πόντοι
Εἰς τὴν καρδίαν μου πλημμυροῦν
Τὴν λύραν κρούω
Πλὴν δὲν ἀκούω
Ἡ τῆς ὁδύνης τὸν κρούον ῥοῦν.

Κ' ἐντὸς τῆς τόσης ἀπελπισίας
Καὶ τῶν φρικτῶν παλμῶν τῆς καρδίας
Φάσμα λευκὸν ἐγγὺς διορατὴ
Ἐσθῆτα φέρον νόμφης ἀγνῆς
Καὶ περιλύπως περίε πλανᾶται
Μετὰ πενθίμου ψάλλον φωνῆς.

Εἶν' ἡ σκιά σου
Ἡ ἰλαρὰ σου
Ἀναχωροῦσα τῶν οὐρανῶν,
Τῶν ἡμερῶν μου
Τῶν λυπηρῶν μου
Τὸν ῥοῦν νὰ παύσῃ τῶν ὀδυνῶν.

Ἄλλὰ τί φέγγεις τοῦ βήματος μου
Τὸν θροῦν, τὸ δάκρυ τοῦ βλεμματός μου;
Ἐλθέ ἐγγὺς μου τὰ βάσανά μου
Καὶ τοὺς κλαυθμούς μου νὰ αἰσθανθῆς,
Κ' ὕστερα δράμεις στὴν Δέσποινά μου,
Νὰ ἀποθάνω νὰ δεθῆς.

Ἄθῆναι τῆ 25 Φεβρουαρίου 1894

Ἀθανάσιος Γ. Μεγάλης.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

295 Αἶνιγμα

Οἰκογένεια εἴμ' ἀπὸ δέκ' ἀδελφούς
Πατέρα δὲν ἔχω ἢ ἀρχαίους σοφοῦς.
Μὲ τοὺς δέκα γεννῶ δέους ἄλλους ποθεῖς.
Φθάνει θάλησιν νᾶχρη καὶ γίνεται εὐδός.

296 Αἶνιγμα

Δύω ἀδελφία σὲ μὲ μὰ φωλιὰ
Δουλοῦσιν πάντα δι' ὡς μηλιά
Νύκτα καὶ ἡμέρα, ὅλο μαζὶ
Ὅσ' ἡ καρδούλα τους θε νὰ ζῆ
Ἐ' ὅλα μοιάζουνε, σ'τὸ μπόδι γι
Τὸν' ἀπὸ τ' ἄλλο μικρότερο τῶχει
Τὸ πλεῖο μεγάλο εἶναι γοργό
Τ' ἄλλο, σὰν κάβουρας, παεὶ σιγῶ
Ἄν κ' εἶναι δυό, μὴν ἔχουν ψυχῆ
Σοῦπ' ἀρετὰ, λοιπὸν προσοχῆ.
Βραβία. Ε. Ἐλευθερίου

297 Αἶνιγμα

Εἶμαι δὲν χαριτωμένον εἶμαι μαγικόν τι δὲν,
Καὶ εἰ ἀνοψᾶ λαλοῦσα εἰς τὸν τρίτον οὐρανόν.
Ἐγὼ καταπραῖνω τ' ἄλγη καὶ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς,
διὰ τῆς ἐμμουσώτατης τεχνικῆς μου ταραχῆς.

298 Αἶνιγμα

Μ' ἀπαρτίζουσι τρεῖς προθέσεις
τεχνικῶς ἔάν τὰς θέσεις
Καὶ μὲ καταρρᾶτ' ἢ φτώχεια
Προσοχῆ, μὴ μὲ ζηλεύσεις.
Ἐξ Ἄργους. Η. Πλατανίτης.

299 Αἶνιγμα

Εἶμαι λέξις ποῦ σημαίνω,
Ἐνδοξον εἰς τοὺς αἰῶνας
πλὴν ἂν μὲ διχοτομήσῃς
πάλιν ἰσχυρὸν ἐμφαίνω.
Α. Κυριακάκης.

Σημ. Ὁ πρῶτος λύτης τριῶν αἰνιγμάτων θὰ λάβῃ ἐν δῶρον.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Κ. Α. Δωιδίω. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Ἐχαριστοῦμεν πολὺ, καὶ ἔχει καλῶς ὡς γράφεται. — I. N. Πάτρας. Ἐδημοσίευσαν εἰς Νέαν Ἐφημερίδα. — Η. Μ. Ἀρβορῶν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εἰκόνας πιστεύομεν ἐλάβετε ἤδη. Ἀναμένομεν νεώτεράν σας. — I. B. . . . Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Ἀναμένομεν ἔμβασμα. — Σ. Κ. Δημητσάνης. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Ἀπόδειξις ἐτήσιας συνδρομῆς ἀποστέλλεται ἐν παρόντι φύλλῳ. — Ε. Β. Βραβία. Παραγγελία σὰς ἀπεστάλη. Ἀναμένομεν ἔμβασμα. — Γ. Α. Πειραιῶ. Φύλλον ἀπεστάλη. Αἰνίγματα πολὺ κοινά. — Ν. Γ. Ἀθηναῖω. Κύρου. Σὰς ἐνεγράψαμεν. — Κ. Ζ. Κόντολι. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Προσεχῶς στέλλομεν αἰτούμενον. — Ν. Δ. Βάλων. Σὰς ἐνεγράψαμεν ἔχει καλῶς. Σὰς ἀπεστείλαμεν καὶ μίαν ἀγγελίαν καὶ πιστεύομεν νὰ μὰς γράψετε μερικὸς. — Ν. Δ. Βάλων. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Παραγγελία σας ἐτελεσθησάν ὡς γράφεται. — Π. Β. Πόργου. Ἐχει καλῶς. ἀναμένομεν ὡς γράφεται ὅσο τὸ δυνατόν ταχύτερον. — Χ. Μ. Πόργου. Δραχμαὶ 16 ἐλήφθησαν. Ἐχαριστοῦμεν. — I. I. Σμύρνης. Ἐπιστολαὶ μὲ περιεχόμενα ἐλήφθησαν. — I. X. Σοφία. Παραγγελία σὰς ἀπεστάλη προσεχῶς. — Κ. Α. Μεσολόγγου. Ἐπιστολὴ μὲ δέμα ἐλήφθησαν, ἀναμένομεν καὶ τὰς συνδρομάς.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ

Ἐκδομένη τῇ συνεργασίᾳ ἱερῶν μελῶν τοῦ α' Ὀμίλου τῶν Φιλοτέχνων, ἐπιμελεία Δημ. Καλογεροπούλου.

Ποικίλα ἐκλογικὰ ἔργα πρωτότυπα καὶ ἀνέκδοτα. Τέσσαρα τυπογραφικὰ φύλλα μεγάλου σχήματος. Δραχμὴ μίση. Ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Καλογεροπούλου, ὁδὸς Ἀκαδημίας 83. Ἀθήνας. Ὁ προπληθέντων, λαμβάνει τὸ τεῦχος ἐλευθέρου ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 9 Ἀθήναι.

Ἐκτελοῦνται παντὸς εἶδους φωτογραφικῆς ἐργασίας εἰς τὴν ἐντέλειαν. Τέχνη ἀμίμητος, φυσικωτάτη καὶ καλλιτεχνικῶς ἐπιχειρησμένη. Ἀνάπτυξις καὶ παρασκευὴ φωτογραφικῶν πλακῶν. Μεγάλῃ συλλογῇ φωτογραφικῶν ἀρχαιοτήτων, νέων κτιρίων καὶ ἐνδιαφερόντων τοπιῶν παλαιῶν τε καὶ νέων, καὶ διαφόρων θέσεων καὶ ἀρχαίων λιψάνων τῆς Πελοποννήσου καὶ Ὀλυμπίας, ὡς καὶ ἰθνηκῶν ἰνδουμασιῶν. Λάμβανονται οἰαδιῆποτε προσωπικαὶ στάσεις καὶ θέσεις προσώπων καὶ τοπιῶν εἰς πᾶσαν ὥραν καὶ θέσιν στιγματικῶς καὶ στατικῶς.

Τεμαὶ μετρεώταται
Φωτογραφικὴ ἐντέλεια

ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι
καταλύσεως τῆς Ἀυτικῆς αὐτοκρατορίας
μετὰ λαμπροτάτων εἰκόνων

ΥΠΟ

ΦΡ. ΒΕΡΤΟΛΙΝΗ

μετάφρασις μετὰ προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων

ΥΠΟ

ΣΠ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας

Ἐκδότης ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΗΕΚ

Ἐξεδόθη καὶ τὸ 23 τεῦχος τοῦ Β' τόμου, οὗτινος ὑπολείπονται ἔτι ὀλίγα τεύχη πρὸς ἐντελῆ περαιώσιν τοῦ ὅλου ἔργου. Ἐκαστον τεῦχος δρ. 1,50.

Χάριν τῶν συνδρομητῶν τῆς «Φύσεως» καὶ τῆ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἐκδότου, τὸ γραφεῖόν μας ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν τοῦ ὅλου σπουδαιοτάτου, λαμπροτάτου, χρησιμωτάτου τούτου ἔργου, τοῦ ὅσον στενωῶς συνδιομένου μετὰ τῆς Ἑλλην. Ἱστορίας ἀντι φρ. μόνον 32, ἑλευθερον ταχ. ἐξόδων.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. M. Busine, καλλιτέχνη ἐν Παρισίοις, πάντες οἱ συνδρομηταὶ τῆς Φύσεως, δύνανται ν' ἀποκτήσωσι δωρεὰν τὴν εἰκόνα των κ. ε. χ. ὡ μ κ τ ι σ μ ε ν η ν ἐπὶ τοῖς ἐξῆς ἡμέραις.

Οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταὶ τῆς Φύσεως δὲν ἔχουσιν ἄλλο νὰ πράξωσιν ἢ νὰ στείλωσιν τὴν ἐπὶ εἰκοσι φορὰς δημοσιευθησομένην διεύθυνσιν τοῦ κ. M. Busine.

Οἱ συνδρομηταὶ τὸ ἐν τῇ ἀποδείξει τῆς ἐτησίως πληρωμῆς τοῦ Δ' ἔτους ποσεικολλημένον ἐπὶ τούτῳ στέλεχος.

Σὺν τῇ ἀποστολῇ ταύτῃ δεῖον νὰ συναποστέλληται καὶ ἡ φωτογραφία τοῦ προσώπου, οὗτινος ζητεῖται ἡ κερωματισμένη εἰκὼν, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ δέματος ἐν Παρισίαις, ἀνερχόμενα εἰς φ. χρ. 4,95.

Δι' ἐλαιογραφίας μεγάλου μεγέθους, πληροφορίαι δίδονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Φύσεως».

REVUE LA «NATURE» Athènes

Bon N° 4.

Couleur des yeux

» du teint

» des cheveux

» du costume.

Renseignements

M. Busine, 8 Avenue de Villiers Paris.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΡ. ΓΑΛΑΝΟΥ

Ὁδὸς Αἰόλου, Ἀθήναι

Ἐξεδόθησαν ἐσχάτως τὰ ἐξῆς ἔργα

Ἱστορία τοῦ Ὀθωνος βασιλέως τῆς Ἑλλάδος (1832—1862) κατὰ τὰς νεωτάτας πηγὰς ξένων τε καὶ ἡμετέρων ἱστορικῶν, μετ' εἰκόνων δρ. 6

Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος καὶ ἡ σύγχρονος ἐποχὴ, ἥτοι στρατιωτικὴ ἱστορία καὶ ἐσωτερικὴ διοίκησις, γράμματα, ἐπιστήμαι καὶ τέχναι δρ. 5

Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῇ βάσει δοκιμοτάτων συγγραφέων δρ. 2

Καὶ τὰ τρία ὁμοῦ στέλλονται ἑλευθερὰ ταχυδρομικῶν τελεῶν, ἀντι δρ. μόνον 10 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ φρ. χρ. 10 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

ΕΝ Τῇ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἐράνισμα ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων
μετὰ 237 εἰκόνων

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ.

Γ. Α. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ

Τοιοῦτον τίτλον φέρει νέον ἔργον ἐσχάτως φιλοκάλως ἐκτυπωθὲν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ ἐν Ὀδησσῷ Ἑλλήνος καθηγητοῦ κ. Κουντούρη, οὗτινος ἡ ἄλλειψις καθίστατο λίαν ἐπαισθητὴ παρ' ἡμῖν, ἰδίως ἤδη, ὅτε ὁ ἠλεκτρισμὸς ποιεῖ μέγιστα ἀλλαγὰ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Τὸ ἐν λόγῳ ἔργον διαπραγματεύεται περὶ ἠλεκτρικῶν μονάδων καὶ μέτρων, Σητῶν, ἠλεκτρικῶν μηχανῶν, Συσσωρευτῶν, ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ, Μεταφορᾶς δυνάμεων διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἠλεκτρικῶν κινητήρων, Γαλβανοπλαστικῆς, ἠλεκτρομεταλλουργικῆς, ἠλεκτροβυρσοδεφικῆς κτλ. εἶναι δὲ ἀπαραίτητον εἰς πάντα βιομηχανον, ἐπιστήμονα καὶ φιλοπρόδον.

Πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις «Ἐστίας» καὶ «Α. Κωνσταντινίδου» ἐν Ἀθήναις ἀντι φρ. 6,50.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

12 Ὁδὸς Ἐρμού 12

Ἐκτακτὸς εὐκαιρία

Ἡ «Φύσις» εὐχαρίστως ἀγγέλλουσα πᾶσι τοῖς ἑαυτῆς συνδρομηταῖς καὶ συνδρομητρίαις, ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀνωτέρου φωτογραφείου, ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐν συμπλέγματι ἢ κατὰ μόναν φωτογράφησιν τῶν μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτηρίων, ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἡ ἀλάττωσε κατὰ τὸ ἥμισυ τὰς τιμὰς, προτρέπει αὐτοὺς, ἵνα δραττόμενοι τῆς καλλίστης καὶ μοναδικῆς ταύτης εὐκαιρίας, σπεύσωσι νὰ φωτογραφηθῶσι καὶ ἀποκτήσωσιν οὕτως εὐθύνως καλλιτεχνικὰς τὰς εἰκόνας των.

Τὸ τίμισ ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Κομφιδῶν παράρτημα τῶν γραφείων τῆς «Φύσεως» μετεκομίσθη ἐν τῇ ὁδῷ Βουλῆς ἀριθ. 7 παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος.

Προηγούμενοι τόμοι τῆς φύσεως Α' Β' καὶ Γ' ἔτους ἀποστέλλονται τοῖς αἰτούσι ἀντι δρ. 8 μὲν τῶν ἀπλῶν διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ φρ. 12 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν. Τῶν δὲ χρυσοδέτων ἀντι δρ. 10 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ φρ. 14 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν. Τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων εἰς βάρος μας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΤ